

Ф на землі ѿснова ѵ въ вѣкѣ. Й избрà Давіда раба своегò, ѵ воспріятъ єгò ѿ стадъ Овчихъ: ѿ дойлици поатъ єгò, пасты Іакова раба своегò, ѵ Ісрایила достоаніе своє: Й оупасе Ѽ въ незлобіи сърдца своєгѡ, ѵ въ разомъхъ рѣкъ своєю наставилъ Ѽ єсть.
Слáва:

Чаломъ Асафъ, би.

Бжë прїидбша ізбѣцы въ достоаніе твоє, ѿскверніша храмъ святый твой. Положиша Іерусалимъ іакѡ Овбішное хранилище, положиша трбпїа раба твоіхъ брашно птицамъ небеснымъ, плоти преподобныхъ твоіхъ скрѣремъ земнымъ: Пролїаша крѣвъ іхъ іакѡ вбдъ Окрестъ Іерусалима, ѵ не вѣ погребаіай. Быхомъ поношеное сосѣдшмъ нашымъ, подражаніе ѵ пороганіе сѣвшимъ Окрестъ наасв. Доколѣ Гди прогнѣкаешися до конца; разжжетса іакѡ Гнь рвеное твоє; Пролей гнѣвъ твой на ізбѣки не знающыя тебѣ, ѵ на царствїа, іаже имене твоєгѡ не призваша. Иакѡ поядбша іакова, ѵ мѣсто єгѡ ѿпостишиша. Не поманіи нашихъ беззаконій первыхъ: скборш да предварятъ ны ѿдершты твоѧ Гди, іакѡ ѿвнишахомъ склоу. Помози наамъ Бжë спасителю нашу, слакы ради имене твоєгѡ, Гди избави ны, ѵ ѿчисти грѣхъ нашъ имене ради твоєгѡ: Да не когда речетъ ізбѣцы: гдѣ єстъ Богъ ихъ; ѵ да оукъстся во ізбѣцехъ предъ очима нашима ѿмѣніе кробе ради твоіхъ пролитыя. Да внидетъ предъ тѧ вздыханіе ѿкованыхъ: по величю мышцы твоѧ снабди сїны оумеривленныихъ. Воздаждь себѣдшмъ нашымъ седмерицю въ нѣдро іхъ поношено.